

ת"פ 11197/06/13 - מדינת ישראל נגד אפרים טוביאנה, גיא אשר, לירן יהודא, וסאם ח'יר אל דין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11197-06-13 מדינת ישראל נ' טוביאנה ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת דנה כהן-לקח
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים
1. אפרים טוביאנה
2. גיא אשר
3. לירן יהודא
4. וסאם ח'יר אל דין

החלטה בעניין הנאשם 4

1. לפני בקשת המאשימה מיום 19.7.2016 "לחידוש הליכים מהשלב בו הופסקו" בעניינו של הנאשם 4. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת הסנגור ובתשובת המאשימה, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות.

2. בעניינו של הנאשם 4 בהליך שבכותרת, נשמעו העדויות עד תום. עם תום שמיעת סיכומי המאשימה בעל-פה, ולאחר שבית-המשפט השמיע הערותיו, הגיעו הצדדים בדיון ביום 25.1.2016 להסכמה "שמסיטה את המשך הדיון למישור המשמעותי ומובילה לביטול כתב האישום בהליך הפלילי" (פרוטוקול דיון מיום 25.1.2016, עמ' 157, ש' 17 ואילך). שני הצדדים עתרו לדחיית המשך הדיון "כדי להעלות דברים על הכתב", וזו ניתנה להם כמבוקשם.

בדיון שהתקיים לפני ביום 7.2.2016 הודיעו הצדדים לפרוטוקול כך: "הגענו להסכמות כמפורט בהודעה על הסדר טיעון מיום 7.2.2016. נבקש החלטה על ביטול כתב אישום בכפוף לתנאי ההסדר לפי סעיף 94(ב) לחסד"פ". נוסח ההודעה על הסדר הטיעון החתום בידי באי-כוח הצדדים והנאשם, היה כדלקמן:

"במסגרת תיק מח"ש 2688/10, שבו הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בירושלים (ת"פ 11197-06-13), הגיעו הצדדים לידי הסדר טיעון כמפורט להלן:
1. התיק יועבר למדור משמעת במשטרת ישראל, לצורך העמדת הנאשם לדיון משמעותי בגין התרשלות במילוי תפקיד, עבירה לפי ס' 2 לתוספת לחוק המשטרה, בכך שבעת שהנאשם, במסגרת תפקידו כקצין, מסר הודעה במח"ש בנוגע לאירוע שנחקר על ידה, התרשל במסירת פרטים מדויקים אודות האירוע.
2. הנאשם יוותר על כל טענה דיונית הנוגעת להתיישנות ההליכים, ויודה בעבירה שיוחסה לו כאמור לעיל.

עמוד 1

3. בית משפט השלום בירושלים יתבקש לבטל את ת"פ 11197-06-13, התלוי ועומד נגד הנאשם, בהסכמת הצדדים בהתאם להוראת סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכל זאת בכפוף למילוי הסדר זה.
5. מובהר לנאשם כי בעקבות ההליך המשמעתי עשויים להישקל צעדים מנהליים נגדו". (ההדגשה אינה במקור- ד.כ.ל.)

בהתאם לכך, ניתנה באותו היום (7.2.2016) במעמד הצדדים החלטה לפיה: "בהסכמת הצדדים, בהתאם להסדר הטיעון האמור, כתב האישום מבוטל בזאת בהתאם לסעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] וזאת בכפוף למלוא תנאי ההסדר שהוגש".

3. ביום 19.7.2016 הגישה המאשימה את הבקשה העומדת להכרעתי כעת. בבקשה נטען כי בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, הוגש כתב אישום משמעתי והנאשם הודה במיוחס לו, אולם ביקש לטעון טענות מקדמיות שמשמעות קבלתן היא ביטול כתב האישום (מתגובת הסנגור עלה כי מדובר בטענות של זוטי דברים והגנה מן הצדק). לטענת המאשימה, מדובר ב"טענות מהותיות, החותרות תחת ניהול ההליך כולו", והוסיפה כי מטרת הסדר הטיעון הייתה לחסוך הכרעה בטענות מהותיות שיש בהן כדי להביא לביטול ההליך, וכי המצב שנוצר עומד בניגוד שורשי לכך. המאשימה ציינה כי היא רואה בהתנהלות האמורה של הנאשם הפרה של הסדר הטיעון שנערך עמו, שכן הודאה במסגרת הסדר טיעון משמעותה ויתור על טענות מקדמיות ועל כל טענה אחרת שבכוחה להוביל לביטול כתב האישום. לפיכך, ביקשה המאשימה מבית המשפט "לחדש את ההליכים מהשלב בו הם הופסקו".

מנגד, בא-כוח הנאשם השיב כי הנאשם לא הפר את ההסכם שהושג בין הצדדים שכן במסגרת הסדר הטיעון ויתר הנאשם על טענת ההתיישנות בלבד.

4. בחנתי את טענות הצדדים. בפתח הדברים אני רואה להסתייג מניסוח הדברים בתשובת המאשימה מיום 14.8.2016. מחיקת מילים בטיטוט הסדר הטיעון לא נעשתה "בהוראת בית המשפט", כנטען בפסקה 1 לתשובת המאשימה הנ"ל. זאת ועוד; בית המשפט לא "הורה למאשימה למחוק" מילים בטיטוט המקורית, כנטען בפסקה 3 לתשובה. הצדדים הגיעו לאולם בית-המשפט עם טיטוט מודפסת של הסדר טיעון. טרם הצגתו, הם פרסו בפני בית-המשפט, לבקשתם מחוץ לפרוטוקול, חילוקי דעות מסוימים שהיו ביניהם לגבי טיטוט ההסכם ושמעו את הערות בית-המשפט. לאחר מכן, הצדדים הגיעו בהידברות ביניהם לנוסח הסכם הטיעון כפי שנחתם. בעקבות כך, נרשמה ההסכמה לפרוטוקול וניתנה החלטה בהתאם להסכמה. יודגש כי בית המשפט לא "הורה" על דבר, ואף איפשר לצדדים שהות כדי להתייעץ טלפונית מחוץ לאולם הדיונים, להגיע להסכמות ביניהם שלא בנוכחותו ולחתום על הנוסח הסופי של הסדר הטיעון, הכל לפי בקשתם. אך מובן הוא שבית המשפט אינו צד להסדר טיעון שנערך בין צדדים, וממילא אין בסמכותו "להורות" על פרטים כאלה או אחרים בהסדר.

5. לגופם של דברים, מבקשת המאשימה עולה כי הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת ההליך המשמעתי והוא נמנע מלהעלות טענה דיונית של התיישנות. הדברים תואמים את נוסח הסדר הטיעון. בנסיבות אלה, ועל-פי נוסחו המפורש של הסדר הטיעון כפי שהובא בפסקה 2 לעיל ונחתם על-ידי הצדדים, אינני סבורה כי מתקיימת עילה לקבוע כי הסדר הטיעון

הופר על-ידי הנאשם, וממילא אין עילה להורות על שינוי החלטתי מיום 7.2.2016. יוער כי במסקנה זו אין משום הבעת כל עמדה לעניין הטענות במסגרת ההליך המשמעותי.

סוף דבר; הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' אב תשע"ו, 14 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.